Ключ від бібліотеки": Посвячення в читачі

Укладач: Жолубак О.А.
завідуюча бібліотекою
Воютицької СЗШ І-ІІІ ступенів

Дійові особи: Бібліознайко, Зайчик, Листоноша, Баба-Яга, Буратіно, Королева Книга, Книжка, Хлопчик, Лікар Айболить, Бібліотекар

Зал святково прикрашений. На сцені вислови: “Книга – джерело знань”, “Читання – віконце у світ”.

На сцену виходить Бібліознайко.

Бібліознайко. Доброго дня, любі діти!

Я – Бібліознайко, охоронець книжкових багатств в нашій шкільній бібліотеці.
А чи знаєте ви, що таке бібліотека? Так, це дім, в якому живуть цікаві книжки.

На сцену із книжечкою в "лапках" вибігає Зайчик.

Зайчик.

Скільки в небі зірок,
Скільки в лісі квіток,
Скільки крапель в Дніпрі –
Стільки книг на землі.

Дітки, вітаю вас усіх із святом. Ви ще не записалися до нашої бібліотеки? А я вже записався. Ось узяв книгу почитати. Бажаю і вам стати хорошими читачами (Зайчик виходить).

В супроводі музики на сцену вибігає Баба-Яга.

Бібліознайко. Діти! До нас у гості завітала Баба-Яга. Із якої казочки? Правильно. З казки про Івасика-Телесика.

Баба-Яга бігає по сцені, вишукує щось.

Бібліознайко. Люба бабусю! Кого ви тут шукаєте? Івасика-Телесика забрало лебедятко і понесло до матінки, до батечка.

Баба-Яга. Ну, Телесика я ще впіймаю, а зараз я ловлю іншого хлопчика – Буратіно! Чи чули про такого? Знаєте, що він задумав? Подарувати чарівного ключика дітям, щоб вони могли багато читати, знати і все про мене довідатись. Я цього не хочу!

Бібліознайко. Вгамуйтесь, шановна бабусю. Краще привітайтеся з дітками. Бачите – публіка.

Баба-Яга.(нюхає все довкола) Та не бачу я ніякого бублика!

Бібліознайко. Та не бублика, а публіка! Привітайтесь із дітьми!

Баба Яга. (стає в загрозливу позу). Доброго дня, коли голову не морочите, а побитися зі мною не хочете?

Бібліознайко. Бабусю, у нас свято, а Ви – битися. І не соромно Вам?

Баба Яга. Свято? А яке?

Бібліознайко. Урочисто приймаємо дітей у читачі. Привітайте їх!

Баба-Яга. Не дозволю, не дозволю! Все одно спіймаю отого поганця Буратіно! Не дозволю!

(Вибігає зі сцени).

Бібліознайко. Гадаю, що їй не вдасться спіймати Буратіно, адже у нього стільки друзів. Правда ж, дітки? Та й гостей ми запросили до нас, тільки щось довго ніхто не приходить.

Листоноша. (з-за куліс). Відкрийте двері, прошу!

Бібліознайко. Хто це стукає до нас?

Листоноша.

Це чарівний листоноша,
Кожен день в той самий час.

Вбігає Листоноша. В руці телеграми.

Бібліознайко. Телеграми? Цікаво, цікаво, хто ж їх нам послав?

Листоноша. (переглядає телеграми). А вони без підписів…

Бібліознайко. Читай, Листоношо, а діти нехай відгадають, від кого ці послання.

Листоноша. (зачитує телеграми):

1.«Дуже засмучена. Мишка випадково розбила моє яєчко. Прийти не зможу.» Діти, від кого ж ця телеграма? (Курочка Ряба).
2. «Вибачте, прийти не зможу. З'їв семеро козенят, болить живіт!» І хто це так любить козенят? (Вовк)
3. «Пришліть нам, будь ласка, краплі! Ми жабками нині об'їлися і в нас животики розболілися!» Нумо, відгадаймо, хто і з якої казки прислав нам цю телеграму? (Чаплі з казки «Лікар Айболить»)
4. «Дорогі гості! Допомагайте – Павука-злодія зарубайте!» Хто це потребує нашої допомоги? (Муха-Цокотуха).
5. «Ніяк не витягнемо Ріпку, тому прибути не зможемо!» (Дід та Баба з казки «Ріпка»)

Бібліознайко. Ну що ж, причини поважні. Думаю, що всі інші запрошені не запізняться. Піду перевірю, можливо, хтось до нас поспішає…

(Виходить зі сцени).

Входить Королева Книга.

Королева Книга. Ну ось ми і зустрілися, мої маленькі любі друзі! Рада вітати вас у цій залі! Гадаю, що у вас, діти, велике бажання познайомитися зі мною і всіма жителями нашого Книжкового царства. А їх у нас багато : барон Мюнхаузен, капітан Немо, мушкетери, старий Хоттабич і лікар, якого люблять усі діти. Як його звати, діти? (Айболить).

За сценою стогін. Входить, кульгаючи, Книжка.

Королева Книга. Що трапилось, Книжечко? Хто тебе образив?

Книжка. Ой, я втекла від хлопчика, який мене бив і зовсім не беріг.

Вбігає Хлопчик.

Хлопчик. А, ось ти де, Книжечко моя дорогоцінна. Я тебе шукаю скрізь, а ти тут. Я ж тобі нічого поганого не зробив, тільки вдарив тобою кілька разів сусіда по парті та вчора забув тебе у дворі. А вночі пішов дощ. Вранці я пішов тебе шукати і ось де ти.

Книжка. Королево, я не хочу повертатися до цього хлопчика. Заберіть мене до себе у бібліотеку.

Королева Книга. Добре, ми тебе полікуємо у Книжковій лікарні, а потім ти стоятимеш на чистій поличці і читатимуть тебе хороші, добрі дітки, які не залишатимуть тебе під дощем.

Хлопчик. А я буду без книжки? Я ж її дуже люблю.

Королева Книга. Ну якщо любиш, перш за все вилікуєш її. А допоможе тобі в цьому наш Лікар Айболить.

Виходить Лікар Айболить.

Лікар Айболить. Чи мені почулось, чи дійсно мене хтось кличе! Агов! Я тут! Кому потрібна моя допомога? Це ти, моя прекрасна Королево, і ви мої любі друзі – першачки! (Помічає книжку і хлопчика). Так ось кому потрібна моя допомога! Ходімо зі мною до нашої книжкової лікарні, де тебе швидко полікують.

Королева Книга. Забирай, Лікарю, книжку у лікарню, а хлопчик нехай прочитає і запам'ятає Правила поводження з книжкою.

Вручає хлопчикові плакат з правилами.

Хлопчик. *(читає і коментує)*

1.Беріть книги чистими руками. (Я їх ніколи не мию)

2. Не перегинайте книжки, від цього випадають сторінки. (Звертається до дітей: А ви теж перегинаєте книжки, як я?)

3. Не кладіть в книжку олівців та інших предметів. Від цього вона рветься. (Ніколи б не подумав)

4. Не загинайте сторінки. Користуйтесь закладками! (А в мене їх немає)

5. Не читайте книги під час їди! (А коли ж?)

6. Щоб книга чи підручник довше служили вам, обгорніть їх! (У мене і жодна книжка не обгорнута)

Королева Книга. Чи запам'ятали ви ці правила, діти? А ти, хлопчику?

Хлопчик. Я все зрозумів. Обов'язково виправлюсь. Можна я побіжу в Книжчину лікарню, провідаю свою Книжечку, а може допоможу Лікарю Айболиту.

(Вибігає зі сцени).

Королева Книга. Любі друзі! Бережіть книги! Любіть їх!

Вибігає Буратіно з ключиком у руках.

Буратіно. Королево Книго, я утік від Баби-Яги і приніс чарівного ключика дітям. Але спершу я хочу перевірити, чи добре вони знають книжки. Дорогі першокласники, відгадайте мої загадки. (читає)

1.Багатьом був невідомий,
Нині з кожним подружив.
З казки в кожного удома
Хлопчик-цибулинка жив.
Дуже просто, мелодійно
Він зоветься (Чипполіно)

2. Прийшла вона із довгим віником
На бесіду із півником.
Схопила півня на обід
І замела мітлою слід. (Лисиця)

3. Вінні-Пуха він дружок,
Цей рожевий (П'ятачок)

4. За три копи куплена,
Півбока луплена. (Коза-дереза)

5. Він не тигр і не комашка,
Не котисько і не пташка,
Він знімається в кіно
І відомий всім давно.

Упізнать його неважко.
А зоветься. (Чебурашка)

Королева Книга. Молодці! Бачу, що ви знаєте багато книжок. Гадаю, що тепер ви готові скласти урочисту обіцянку читача шкільної бібліотеки. Діти, повторюйте за мною разом з Буратіно:

Стаючи читачем шкільної бібліотеки, обіцяю:

- Цінувати книгу – джерело знань!
- Намагатися бути схожими на кращих героїв книг!
- Берегти книги, охайно з ними поводитись!
- Ходити до бібліотеки щодня!
- Не розлучатися з дорогим другом – книгою все життя!

А тепер Буратіно вручить вам ось цей ключик від нашої бібліотеки. Право на отримання золотого ключика надається найкращим учням – першокласникам.

Урочисте вручення ключика.

До Королеви Книги виходять бібліотекарі.

Бібліотекар. Вітаємо вас, діти, із вступом в сім'ю читачів. Бажаємо вам прочитати найкращі книги, багато хорошого з них узяти для себе, порозумнішати і ніколи не розлучатися з книгою. Ми чекаємо на вас в нашій шкільній бібліотеці!

Виходять всі учасники.

Бібліознайко. Ми прощаємось із вами.

Зайчик. Ви частіше до нас ходіть.

Лікар Айболить. Просимо, чистими руками наші книжечки беріть.

Хлопчик. Сторінок не загинайте.

Буратіно. Олівців не закладайте.

Разом. Просим: книги бережіть!

Звучить музика.